

Det handler ikke bare om Sotakiosken – side 6
«Hylla» må bevares – side 8
Strømsveien 25 og 27 – side 10

VÅLERENGA HISTORIELAG - vi tar vare på fortiden for fremtiden

nr. 1 - 2020
23. årgang

MER GAMMELT ENN NYTT

BEVAR SOTAKIOSKEN!

VÅLERENGA-MANIFEST 2020

IKKE ETT HUS Å MISTE, IKKE EN TRADISJON Å TAPE

VI VIL TA VARE PÅ VÅLERENGAS SÆRPREG OG KVALITETER

SOTAKIOSKEN OG ETTERSTADGATA 4 OG 6
MÅ BEVARES PÅ STEDET DE HAR STÅTT

UTVIKLINGEN AV OMRÅDET MÅ VÆRE STEDSTILPASSET
OG I HARMONI MED VÅLERENGAS EGENART: LAVE BYGNINGER
OG BLANDING AV SMÅINDUSTRI, VERKSTED OG BOLIGER

BRUKERMEDVIRKNING FRA BEGYNNELSEN!
UTVIKLINGSPROSJEKTER MÅ GI NOE TILBAKE TIL NÆRMILJØET

VÅLERENGA VEL – VÅLERENGA HISTORIELAG – LA SOTAKIOSKEN LEVE

Medlemsmøte tirsdag 21. april – side 15

Bydelsvandring tirsdag 9. juni – side 15

Av Even Haugseth

Det forrige året sluttet dramatisk på Vålerenga med branner i kiosken ved Sotahjørnet, og det fortsatte dessverre på samme måte inn i dette året. Branner er triste greier, og det er klart at folk reagerer på dette. Spesielt blir det også når vi får dette så nært innpå oss. Likevel var det noe som var gledelig med dette, for folk på Vålerenga gjorde noe med det. Har skrevet om dette ellers i dette bladet, og oppfordrer dere til å lese gjennom saken der.

Det første medlemsmøtet dette året var 4. februar, og igjen fikk vi gleden av å ha Leif Gjerland på besøk. Som alltid er han energisk og flink til å fortelle. Hyggelig var det derfor at så mange tok turen til Vålerenga kirke denne kvelden for å få med seg dette foredraget om jernbanen.

Årsmøtet ble gjennomført etter planen 10. mars. Aktivitetene våre i året som har gått, var bra, og det samme med økonomien. De fleste i styret tok gjenvalg, men litt rart var det at vår kjære kasserer, Gro Shakesby, ikke tok gjenvalg. Vara i styret, Wenche Ekstrøm, likedan. Gro ville ha avløsning fra kasserervervet, og ble isteden valgt inn som ny vara. Stor takk til dere begge! Det lot seg dessverre ikke gjøre å finne en kandidat til ny kasserer, så det ble styrets oppgave å finne en ny. Håper dere leser gjennom det som er skrevet om dette i bladet, så vi kan få løst dette så snart som mulig.

I løpet av mars måned har situasjonen både her hjemme og ute i verden forandret seg dramatisk. Snart er det vår, og vi prøver å planlegge framover. Det er ikke lett når en ikke kan samle folk. Vi håper likevel at dette forandrer seg, så vi får gjennomført våre arrangementer etter hvert.

Slik det ser ut i skrivende stund, ser det ikke lyst ut for medlemsmøtet vårt 21. april. Vi har derfor gjort en avtale med Karin Arnesen som er vår foredragsholder på det møtet. Hvis møtet ikke kan gjennomføres, er hun så grei at hun stiller opp 15. september isteden. Da håper vi at det er tilnærmet normale tilstander igjen. Det er all grunn til å få med seg hennes foredrag, for dette er virkelig spennende historie fra Vålerenga. På grunnlag av sin egen slektsforskning og kontakten hun har med en venninne, vil hun fortelle om fattig og rik her oppe for mer enn 100 år siden. Et veldig spennende prosjekt, Karin. Vi gleder oss!

9. juni er det igjen klart for bydelsvandring, hvis det går etter planen. Vi er så heldige at Johnny Vaaga vil ta oss med rundt på Vålerenga og fortelle om trikken som i mange år gikk her oppe. Det er sikkert flere av dere som har kjørt med den, men det begynner å bli noen år siden den forsvant. Johnny er nok etter all sannsynlighet den som kan mest om dette temaet her, så også dette kan vi virkelig se fram til.

Vi i styret håper dere er friske
og ønsker riktig god påske!

Forside: Anders Kvammen har tegnet denne plakaten for nabolagsaksjonen La Sotakiosken leve, Vålerenga vel og historielaget som sammen står bak den.

Den kommer for salg, og vi oppfordrer alle til å støtte beboernes arbeid for å redde Vålerenga framover. Ta kontakt dersom du ønsker å kjøpe den.

av Jarle Teigøy

Danmarks gate, ca 1925.

Danmarks gate går mellom Opplandsgata og Etterstadgata, forbi Vålerenga park med Vålerenga kirke. Gata fikk sitt navn før Vålerenga ble en del av byen i 1878. Mange av husene her gikk tapt under den store brannen som herja bydelen i 1887. Syn-
nøve Finden startet i 1930-årene sin prim- og osteproduksjon i gata og drev her i mange år.

Karin Findahl mottok velfortjente blomster etter å ha vært vår revisor i mange år. Foto: Bjørn Granlund.

Årsmøte 10. mars 2020

Fra styret møtte:
Leder Even Haugseth
Nestleder Jarle Teigøy
Kasserer Gro Shakesby
Sekretær Håkon Engh
Styremedlem Bjørn Granlund

I tillegg til styret møtte:
12 medlemmer.

Styreleder Even Haugseth ønsket velkommen og foreslo seg selv som møteleder og sekretær Håkon Engh som referent. Begge forslag ble god- tatt ved akklamasjon. Innkallinga til møtet ble også godtatt.

Til behandling forelå følgende saker:

1. Årsberetning for 2019
2. Regnskap for 2019
3. Budsjet for 2020
4. Kontingent for 2021
5. Innkomne forslag
6. Valg av styre: leder, nestleder, kasserer, sekretær, 1 styremedlem og tre vararepresentanter
7. Valg av revisor

Alle valg er gyldige for 1 – ett – år

Styrets årsberetning for 2019 ble lest av Jarle Teigøy og godkjent ved akklamasjon.

Regnskapet ble gjennomgått av Jarle Teigøy. Deretter leste revisor Karin Findahl sin revisjonsrapport. Regnskapet ble godtatt uten innsi- gelser.

Styrets budsjett for 2020 ble godtatt ved akklamasjon.

Kontingenten ble foreslått uendret pga. historielagets sunne og gode økonomi. Forslaget ble godkjent ved akklamasjon.

Innkomne forslag:
Det forelå ingen forslag.

Valg av styre:

Styret for 2019 har vært sammensatt som følger:

Leder: Even Haugseth
Nestleder: Jarle Teigøy
Kasserer: Gro Shakesby
Sekretær: Håkon O. H. Engh
Styremedlem: Bjørn E. Granlund
Varamedlem: Wenche Ekstrøm
Reiner Schaufler
Petter Opperud

Revisor: Karin Findahl
Valgkomite: Kari Johannessen
Jorunn Hæreid
Thordis Kjærstad

Bortsett fra kasserer Gro Shakesby og varamedlem Wenche Ekstrøm stilte hele styret til gjenvalg. Valgko- miteen foreslo Gro Shakesby som ny vararepresentant. Det har ikke lyktes å finne noen ny kasserer, og styret ba om fullmakt til å arbeide videre med å løse dette problemet. Forslagene ble godtatt ved akklamasjon, og det nye styret er da som følger:

Leder: Even Haugseth
Nestleder: Jarle Teigøy
Kasserer: Styret har årsmøtets fullmakt til å finne en ny kasserer
Sekretær: Håkon O. H. Engh
Styremedlem: Bjørn E. Granlund
Varamedlem: Gro Shakesby
Reiner Schaufler
Petter Opperud

Revisor Karin Findahl ønsket avløs- ning, og Jo Ryste ble foreslått som erstatter. I valgkomiteen ønsket Kari Johannessen avløsning etter å ha vært med i mange år. Som erstatter kom det benkeforslag på Aslak Malmåsen.

Følgende ble valgt ved akklamasjon:

Revisor Jo Ryste

Valgkomite Thordis Kjærsta
Jorunn Hæreid
Aslak Malmås

Even Haugseth takket Karin Findahl for godt utført arbeid som revisor og overrakte blomster.

Årsmøtet ble avsluttet med gratis kaffe og kake.

10. mars 2020

Håkon O. H. Engh
(sekretær)

Fotoutstilling 2020

Har du noe vi kan stille ut?

Årets fotoutstilling finner sted lørdag 10. og søndag 11. oktober i menighetssalen, Vålerenga kirke.

Dette er årets største arrangement for oss i historielaget, og vi trenger å begynne planleggingen allerede nå.

Vi har noen forslag til temaer, men vil gjerne ha inn forslag fra dere om hva vi kan stille ut.

Har DU bilder eller gjenstander som passer til disse tema- ene, eller kanskje forslag til andre temaer?

Ring en av oss i styret eller send til epost@valerenga.org.

Takk!

Bilde utlånt av Liv Skramstad

- Vålerenga skolekorps - 100 år
- 120 år siden trikken kom på Vålerenga
- Etterstadgata 2, 4 og 6 – et kulturmiljø som trues av utslettelse
- “Hylla” – over 160 år gammel bebyggelse som trues av utslettelse
- FØR/NÅ-bilder
- Gjenstander: Fotoapparater fra forskjellige tidsepoker

Vålerenga - et ståsted for livet - Del 5

av Lasse Breen og Jarle Teigøy

Lasse Breen er oppvokst på Vålerenga og er i dag leder av VIF's Aldermannsliga. I fjor høst begynte han å skrive om sitt liv på Vålerenga. Vi har spurt Lasse, som er medlem av historielaget, om vi kan benytte noe av dette i en fast spalte fremover.

Ut av porten i Femmer'n, opp Smålensgata til venstre, der lå det et langt område med gamle toetasjes trehus, defini- tivt med utedass. Det var selvfølgelig fine mennesker som bodde der. Arbeidsfolk som gjorde det samfunnet etter krigen krevde av dem. Framtida så lys ut. Blant disse var det selvfølgelig også barn, derav søte og flotte småjenter som også gikk på Vålerenga skole. Noen av disse gled jo inn i det fine miljøet i nabohuset, Femmer'n.

Rett fram ut av porten lå «Mjelker'n», - en liten butikk med to eldre damer bak disken og som jeg ble veldig glad i etter hvert.

Som sagt, jeg var alene tre dager i uka etter skoletid, mutter'n avtalte at jeg kunne få verdens beste kringle med hvit sukkerkant og den fantastiske ekstra store gule og innbydende vaniljekremen, uten å betale, men på krita. Mutter'n hadde jo fast jobb og garanterte betaling ved uke- slutt, inkludert en Coca Cola i glassflaske. Likte avtalen.

HUSOKKUPASJON

Til høyre fra porten over Vålerenggata lå et forlatt gammalt hus/lokale som vi kalte «Ranger'n». Ingen benyttet det, derfor okkuperte gutta fra Femmer'n dette. Første husokku- pasjon i Oslo? Iallfall den eneste vi gutta gjorde.

Sammen med vår kreative Øivind i B-oppgangen arrangerte vi boksekamper og spøkelsestog. Vi lagde en slags ring med sagflis på gulvet og inviterte gutter vi kjente fra Etterstad og andre nærliggende steder. Noen var fra Eilertsen-familien. De var minst et hode høyere enn oss, og Pippi røyk ut i første runde. Pippi var like blid, men i de andre kampene utover jevna det seg ut. Bra stemning. Oppsummert; ingen fra Femmer'n satsa på boksing framover i livet.

Femmer'n.

Strømsveien fotografert i 1963. Sotakiosken til venstre.

Det handler ikke bare om Sotakiosken

av Even Haugseth

Etter at den snart 100 år gamle kiosken ved Sotahjørnet var påtent 4 ganger sist desember og januar, eksploderte det for folk på Vålerenga. Dette finner vi oss rett og slett ikke i! Det ble laget en gruppe på Facebook, La Sotakiosken leve!, og i løpet av noen uker fikk den over 2 400 medlemmer.

Det haglet inn med meninger og sympati for den gamle kiosken som er et landemerke ved innkjørselen til Vålerenga. Dette er et klart bevis for at interessen for å redde Vålerenga fra ødeleggelse fortsatt står sterkt. Vålerenga har kjempet tidligere, og vunnet. Fra 1973 til 1992 var det to viktige saker det handlet om for Vålerenga vel, å bli kvitt gjennomgangs-trafikken og å redde den gamle trehusbebyggelsen som da var sterkt truet. Denne gangen er det ikke bare kiosken ved Sotahjørnet det handler om, for Vålerenga trues av flere større utbyggingsprosjekter. Store utbyggere med mye makt som skal gjøre penger også på denne spesielle bydelen. For å få til dette kjøres det på med forlokkende reklame og manipulerte bilder og tegninger i et forsøk på å imponere og skaffe seg tillit og kjøpere av nye leiligheter.

Det er spesielt 4 store prosjekter som vi nevner her:

- OBOS vil rive kiosken i Etterstadgata 2, Etterstadgata 4 og helst også Etterstadgata 6 for å bygge et monster av ei boligblokk på 8 etasjer
- Bane NOR vil helst rive hele "Hylla" i Enebakkveien 36-62 for å få flere jernbanespor og mer togtrafikk gjennom Vålerenga
- Bonum vil gjøre om gamle Sætre kjeksfabrikk i Østerdalsgata 1 til å bli boliger, og fortette hele kvartalet med nybygg mot Strømsveien og Gjøvikbanen
- Daimyo Eiendom vil erstatte Møller & Larsen-bygget i Hedmarksgata 13-15 med et større nybygg med leiligheter

Dette kommer til å få stor innvirkning for de som bor på Vålerenga. Skal ikke gå i detalj på de to sistnevnte prosjektene nå, men her vil et betydelig antall arbeidsplasser forsvinne fra området fordi mindre bedrifter presses ut av lokaler som antakelig ikke er alt for dyre idag. Isteden kommer et stort antall leiligheter på begrensede arealer med mange beboere. Dette er betenkelig.

Når det gjelder jernbaneprosjektet til Bane Nor på nedsiden av Vålerenga park, skal visst alt være lov fordi det trengs mer tog i framtida, og det er jo miljøvennlig. Er det virkelig ikke viktig at livskvaliteten for de som bor nær sterkt trafikkerte togstrekningene, blir dårligere. Det kan umulig bli et godt bomiljø med tog dundrende rett forbi stueveggen til alle døgnets tider. Dette gjelder både på Vålerenga, Kværner og gjennom Gamlebyen. I forbindelse med 2 høringer i denne saken, foreslo jeg på vegne at et tunnelalternativ må utredes. Bane NOR svarte da at dette blir for kostbart. Unnskyld, hvor mye penger bruker den norske stat på tunneler i dette landet? Dette er en av de mest trafikkerte togstrekninger i landet, og vil ha stor betydning for svært mange beboere. Lengden på tunnelen er heller ikke så avskrekkende.

Her skal den eldgamle husrekka på "Hylla" som ble bygget inntil Hovedbanen rett etter at den ble åpnet til Eidsvoll i 1854, fjernes. I kommuneplanen som politikerne i rådhuset vedtok for 2015-2030, er den merket som verneverdig. I planen som ble vedtatt, skal Vålerenga unntas fra store utbygginger fordi en ønsker å ta vare på bebyggelsen fra 1800-tallet som kom i forbindelse med industrialiseringa av landet. Nettopp denne husrekka er et godt eksempel på dette. Det var stort sett arbeidere på Kværner Brug som bygde disse husene, og dette er noe av det eldste vi har igjen av slik bebyggelse på Vålerenga.

Byantikvaren kom med et forslag om at disse husene kunne flyttes et annet sted, uten å ha noe skikkelig alternativ. Et av forslagene var at husene kunne settes opp i Vålerenga park. En kan ikke ta et stykke av den dyrebare parken vår og plassere bolighus der. Heldigvis ble det antakelig satt en stopper for dette i høst da beboerne selv tok grep og arrangerte et stort arrangement i parken. Der lovte samtlige frammøtte politikere at parken ikke skulle ofres til dette.

Noe av det siste som har skjedd i denne saken, er at bydelsutvalget i Gamle Oslo i mars gikk inn for en slags nødløsning for at Bane NOR skal få det som de vil. De vil flytte husene

på "Hylla" som er en del av Vålerengas egne bevaringsverdige bebyggelser, til en ledig tomt i Schweigaards gate 35-51 som er langt unna Vålerenga. Ta en tur ned dit og se: Noe så malplassert!

Så kommer vi til det som har engasjert flest med hjertet på Vålerenga: Sotakiosken. Grunnen til at det er den det ble fokus på, er de 4 påtente brannene. Denne kiosken er en del av en gammel husrekke ved selveste Sotahjørnet, og dette er et sted som betyr noe for både bydelen og idrettsforeningen på Vålerenga – Dette handler om vår identitet. OBOS vil her ikke bare fjerne kiosken i Etterstadgata 2. De vil også rive all bebyggelse i Etterstadgata 4 og helst også den gamle fabrikkbygningen i nr. 6. Dette er bebyggelse som har en lang historie. Her var opprinnelig både boliger og mindre bedrifter. I kiosken skal det gjennom de snart 100 årene den har stått der ha blitt solgt kranser, sigarer, tobakk, frukt, is og brus. Den var også en stund i bruk for mottak og utlevering av klær til rens. Ellers nevnes i nr. 4 og 6 bedrifter som O. S. Dahls Pottemageri, skifabriken til R. Amundsen & co., Bratlie skismøringer, Etterstad Treindustri, Christiania Drevfabrik, E. O. Sætre Hjul- og Vognfabrik, Nordby's snekkerverksted og Saxo divanfabrikk. At det i det hele tatt står igjen slik bebyggelse er spesielt. Slike miljøer var typiske for Vålerenga, og det er knapt noe tilsvarende igjen av det.

Noe som er spesielt i denne saken, er at Plan- og bygnings-etaten (PBE) snudde i saken. Etter at nobolagsaksjonen La Sotakiosken leve!, Vålerenga vel og historielaget sammen reagerte på at PBE støttet OBOS sitt byggeprosjekt av en boligblokk på opp til 8 etasjer og rasing av gammel bebyggelse, kom beskjeden at de nå går inn for bevaring av gammel bebyggelse og ingen boligbygging. De vil nå bruke området til bl.a. næringsvirksomhet. I tillegg fikk vi full støtte for bevaring fra samtlige representanter i bydelsutvalget i Gamle Oslo. Saken skal avgjøres i rådhuset en gang før eller etter sommeren. Vi er spente på hva PBE da presenterer i sitt forslag til politikerne i bystyret.

OBOS kjører på med sitt boligprosjekt hvor kiosken nå skal flyttes og alt det gamle i nr. 4 skal rives. Etter å ha sørget for at det eldgamle huset som sto i nr. 2, er blitt flyttet til

Dette bildet tok Odd Hildonen i 1971. Den gangen var det mottak og utlevering av klær til rens i kiosken ved Sotahjørnet.

Totengata, skilte de nå med at de vil sette opp igjen kiosken og flytte den helt ut på hjørnet av Strømsveien og Etterstadgata. På en av sine tegninger, passer de på å fremheve at forgården på nr. 6 fortsatt får stå og dermed syns godt i forgrunnen med et monster av en boligblokk som Vålerenga aldri har sett maken til, ruver bak. For å "pynte" på dette, har de klemt inn noen nye rekkehus ut mot gata i nr. 4. Hvis OBOS' forslag går igjennom i bystyret, vil jeg gjerne spørre hvorfor de har vedtatt en kommuneplan hvor en tar sikte på å ta vare på det som er spesielt på Vålerenga.

Det som er viktig framover, er at vi fortsetter å trykke på. Både politikere og PBE har vist interesse for beboernes interesse og medvirkning i saken. Vi lover å fortsatt stå på for Vålerenga framover. Plakaten på forsida av bladet sier noe om målet vårt. Er den ikke fin? Historielaget har gitt han som har laget den, et honorar for dette. Nabolagsaksjonen trenger også penger framover, og vi oppfordrer til å kjøpe plakaten når den er klar. Ta gjerne kontakt med oss om dette, epost@valerenga.org eller på telefon. Følg også med på:

<https://www.facebook.com/valerenga.historielag/>
<https://www.facebook.com/groups/1563987643752558/>

ETTERLYSNING

Som dere ser av referatet fra årsmøtet 10. mars, lykkes det oss ikke å finne en ny kasserer for det neste året. Styret fikk fullmakt fra årsmøtet om å finne en. Det er selvfølgelig et ønske å kunne finne en som kunne passe til dette blant våre egne medlemmer.

Vi prøver derfor denne etterlysningen i og med at medlemsbladet går ut til samtlige av dere.

Hvis DU kan tenke deg å være vår nye kasserer, hører vi gjerne fra deg. Ring en av oss i styret (se baksiden av bladet) eller send til epost@valerenga.org så snart som mulig. Hvis dette ikke lar seg gjøre, er vi nødt til å finne en utenfor laget vårt. Vi tar da også imot tips fra deg. Takk!

Styret

Enebakkveien fra nr. 38 i 1946. I krysset ved Smålsengata fortsetter Enebakkveien over jernbanebrua og nedover skråningen mot Kværner. På oversiden av veien ligger husene som på en hylle. Mange av husene er nå mer enn 160 år gamle. Foto: Truls Teigen/RA.

«Hylla» må bevares

av Petter Opprud

Enebakkveien er en lang og kronglete vei som går fra bommen i St. Halvards gate til Sværsvann i Enebakk. I forbindelse med utbyggingen av industrien på Kværner Bruk, ble noen av de aller første husene på Vålerenga bygget for mer enn 160 år siden langs Enebakkveien i skråningen oppover mot der Vålerenga kirke står i dag. Husrekka, som har nr. 38 til nr. 60 i Enebakkveien, er regulert til spesialområde-bevaring, altså verneverdige.

Husene er svært forskjellige, og noen bevart nesten i sitt opprinnelige utseende, mens andre er totalt ombygd og modernisert.

Bane NOR krever riving

Bakkene fra Gamlebyen og Kværner opp mot Bryn Stasjon kalles Brynsbakken. Her går det mange jernbanelinjer. I dag kjører Gjøvikbanen, Gardermobanen og Hovedbanen (Trondheimsbanen) på fire enkle spor over Brynsbakken på begge sider av den omtalte husrekka i Enebakkveien. Flytoget sniker seg derimot inn i tunnel rett før det ville ha krysset Enebakkveien.

Brynsbakken er av Bane NOR sett på som en meget problematisk flaskehals som gjør det svært vanskelig å øke kapasiteten inn mot Oslo S. Antall reisende antas å øke fra 3 millioner i 2010 til 4 millioner i 2030.

Gjøvik- og Gardermobanen deler nå på to spor, mens Hovedbanen kjører på to egne spor, og har ledig kapasitet. Derfor vil Bane NOR bygge om sporene slik at trafikk fra Gjøvikbanen kan ledes inn på Hovedbanen. De vil også bygge to nye spor. Dette krever at husrekka i Enebakkveien 38-60 rives eller flyttes.

Byantikvaren toer sine hender

Byantikvaren fastholder selvfølgelig at husrekka er verneverdig, men har samtidig forståelse for Bane NORs behov. Byantikvaren jobber derfor nå først og fremst for å få flyttet de mest verneverdige husene. En stund var det et hett alternativ å flytte dem opp i Vålerengparken ved siden av kirka. Da ville de kunne plasseres omtrent slik de står i dag, men ca hundre meter lenger vest. Disse planene vakte imidlertid stor lokal motstand og er nå etter alt å dømme skrinlagt. Da kan det hende at husene må flyttes langt, og dermed havne helt utenfor Vålerenga.

Lokk eller tunnel

Mange i lokalmiljøet peker på flytogets løsning, nemlig å legge de nye sporene i tunnel, eventuelt legge lokk over sporene og plassere husrekka fra Enebakkveien oppå lokket.

Bane NOR avviser imidlertid disse løsningsforslagene, og hevder at de vil bli uforholdsmessig dyre og dessuten innebære stans på alle sporene i en årelang anleggsperiode.

VHL

Erling N. Christiansen/OM/BS.

Øverst: "Hylla" ca. 1985. Nede: 1964.

Styret har på vegne av Vålerenga historielag sendt inn svar på 2 høringer i denne saken. Det første var i september 2018, og nå sist i januar 2020. Vi henviser der til at politikerne i byens rådhus vedtok i 2015 en kommuneplan for Oslo fram til 2030. Der er Vålerenga et område som skal unntas fra store utbygginger fordi en vil bevare den bebyggelsen som kom på 1800-tallet i forbindelse med industrialiseringa av landet. Det aller meste av den gamle trehusbebyggelsen vår er eksempler på nettopp dette, og husrekka på "Hylla" er intet unntak. I kommuneplanen er store deler av trehusbebyggelsen av nasjonal interesse, mens "Hylla" dessverre ikke regnes som det. Etter vår mening er den absolutt det fordi den kan knyttes til Kværner, en som utviklet seg til å bli en av hjørnesteinsbedriftene i norsk industri.

Byantikvaren uttalte at denne husrekka må flyttes et annet sted, og nevnte da at Vålerengparken kunne være en passende plassering. Vi er enige med beboerne på Vålerenga i at dette er en dårlig plassering, i og med at en da tar av et av de viktigste grøntområdene som vi har igjen. På markeringa i parken tidlig i fjor høst fikk beboerne løfte fra samtlige fram-møtte politikere om at parken skal spares.

Noe av det siste som har skjedd nå i mars, er at bydelsutvalget i Gamle Oslo har hatt saken om flytting av husene oppe, og det virker der som de går inn for en nødløsning og vil plassere dem i Schweigaards gate, på ledig tomt nedenfor Oslo gate. Dette høres ikke bra ut. Det blir helt feil å flytte verneverdig bebyggelse vekk fra et område som skal bevares til et sted hvor det aldri har stått lignende hus. Historielaget kommer til å følge denne saken nøye framover, og vil gjøre det vi kan for at Vålerenga ikke skal ødelegges. Vi er på lag med Vålerenga vel og La Sotakiosken Leve! som også har engasjert seg i dette.

Even Haugseth

Det kan se ut for at den er kalt for Helsefyrbekken. På dette kartet fra 1888 ser vi at de bakre eiendomsgrensene i Odalsgata er nettopp denne bekken.

Bekken i Odalsgata

Tekst og foto: Petter Opprud

Bak husrekka i Odalsgata rant det i tidligere tider en liten bekk. Den løp sammen med Hovinbekken ute på sletta på Jordal. På et kart fra 1902 ser det ut som at mye av denne lille bekken er blitt lagt i rør i dette området. Sist høst trengte arbeiderne i Jordal idrettspark et sted å kvitte seg med overskytende vann. Da gravde de fram bekken fra Odalsgata og lagde hull i røret. Og slik fikk den igjen se dagens lys for første gang på ca 100 år.

Baksiden av nr. 25A. Tærud foran nr. 2 fra høyre.

Baksiden av nr. 25A i 1995.

Arbeidet begynner.

Bakgården i dag.

Strømsveien 25 og 27 - fra rivningsobjekt til renoverte bolighus

Tekst og utlånte bilder av Rune Aschim

Som det fremgår av dette bildet, sto det rimelig dårlig til med huset på hjørnet av Strømsveien og Ingeborgs gate for 20-30 år siden. Her var det planlagt ny motorvei, og forfallet gikk sin gang på begge sider av Strømsveien.

Så ble Vålerengtunnelen bygget, og rivningsspøkelset jaget på dør for de få gjenværende trehusene på oversiden av Ingeborgs gate. Men mange både på oversiden og nedersiden var allerede revet, men det må sies at en del av bebyggelsen som forsvant, var av rimelig enkel type. Skraphandleren i nr. 15 (?) var vel bare noen skur.

Selv har jeg bodd mesteparten av mitt liv andre steder i Oslo, men jeg besøkte Strømsveien 25/27- benevnt Tærudgården - allerede på 70-tallet. I den gamle røde smia i bakgården, 27B - en av de eldste husene i området, holdt nemlig Bjørndal og Fremstad til - et radiatorverksted. Verdens hyggeligste karer.

Jeg restaurerer veteranbiler, og der må radiatoren ofte få nytt register eller renses og loddes. Og hva gjorde en fattig stakkar når radiatoren på bruksbilen svikter, og bilen ikke kan kjøres med? Jo, man skrur ut radiatoren og tar bussrute 20 til Galgeberg. Deretter en spasertur til Strømsveien 27 med radiatoren under armen.

Gutta i smia fikset dette mens jeg ventet. De har vel gått bort begge to, men jeg sender mine tanker oppover.

I bakgården drev Ivar Nipe sitt bilverksted med motto «Er du i knipe, kom til Nipe». Skiltet hang på veggen i nr. 25. Ivar var Oslos hyggeligste verkstedeier, og samlet på gamle NSU-biler. Vi har vel alle merket oss reklameskriften hans som fortsatt står på veggen i murbygget fra 1933.

Ivar flyttet verkstedet fra Strømsveien 25 til nabobygget i Ingeborgs gate da nye eiere kjøpte Strømsveien 25/27, som besto av to eiendommer. Drev aktivt helt til han var over 80 år. Da han forsto hvilken bilhobby jeg hadde, overdro han mange gamle godsaker fra verkstedet til meg for en symbolsk sum.

Noe av det han overlot til meg stammet fra forrige verkstedeier, Hans eller Nils J. Tærud. Ser dere nøye på malingen på murhuset, ser dere N.J. Tærud - automobilverksted og smie- under skriften til Nipe. Inne i bakgården henger skiltet med N.J. Tærud- vognfabrik og hesteskosmie. Dette skiltet er en kopi jeg fikk malt, originalen turde jeg ikke henge ute.

Eiendommen heter Tærudgården, og her drev i hvert fall to generasjoner

Tærud vognfabrikk. Og hadde smie i den før omtalte smia som ble radiatorverksted. Det bør skytes inn at i restaurant Smia på Vålerenga har det aldri vært smie, den lå i Strømsveien 27, og ligger der fremdeles, dog ombygget til bolig med særlig stor peis.

Gamle Tærud bodde fremdeles i 2. etasje i nr. 25 da jeg begynte å vanke der. Også han en meget hyggelig mann som hadde mye å fortelle om stedet. I trappegangen hang det masse bilder fra gamle dager. Jeg vet at Historielaget har kopi av det flotte smedbildet, de andre tror jeg ble stjålet av senere leieboere.

Allerede da var jeg forelsket i eiendommen, og spurte Tærud om mulig kjøp. Men han ville ikke diskutere det. Noen år senere var eiendommen solgt til noen eiendomsutviklere. Da jeg kom dit, var Tærud død eller flyttet, og de nye eierne drev og kastet «gammelt skrot». Da så jeg Tærudskiltet ligge i skrothaugen, og fikk ta det med meg. Fem år senere fikk jeg kjøpt eiendommen også. Har man klave får man ku, heter det.

Da hadde eiendomsutviklerne revet verkstedbygningen som lå ut mot Strømsveien. Her var det snekkerverksted og hjulmakerverksted med remdrift i taket. De hadde planer om

å få vekk resten også. De ble anmeldt av Byantikvaren for ulovlig riving, og den samme etat gjorde det så surt for dem at de ga opp prosjektet og solgte til meg.

Jeg var blakk, men med hjelp av en snill bror og en snill bank hostet jeg opp pengene. Satt da med noen falleferdige trehus uten innlagt wc, et nedlagt bilverksted, et bølgeblikkskur samt et stort hull bakken ved nr. 27. Og en leieboer som bodde nesten gratis.

Fikk leid ut smia samt bilverkstedet, men ikke til bil. Det passer dårlig i et boligområde. Så satte vi i gang med å restaurere huset vist på bilde 1. Vekk med eternittplater, som kostet meg en politianmeldelse takket være nysgjerrige naboer. Vinduene var pill råtne, og kunne ikke reddes. Kopier bestilt på Røros trevarefabrikk.

Nr. 25 var bygget om flere ganger, og hadde tre slags ytterpanel. Fant ut at originalt var huset kledd med perlestaffpanel i likhet med andre hus i området. Innkjøpt fra en sag på Mysen. Og vi fant ut at huset ikke hadde vært blått, men gult og brunt som det er i dag. Gammel takstein både til 25A og 27A kjøpte jeg fra et firma i Trondhjem som syntes det var ille å kaste så mye fin takstein.

Så gikk vi løs på byggegropen i nr. 27. Og da oppsto spørsmålet, bygge nytt moderne hus eller en kopi av et Vålerengahus? Jeg valgte det siste. Nr 25A er fra 1870, smia i 27B er fra ca. 1850, og ovenfor der ligger nr. 29 som jeg antar er bygget mellom 1850 og 1870.

Så nå har vi en trehusrekke med fire gamle trehus på rekke, hvorav det blå er en 20 år gammel kopi. Jeg angrer fortsatt ikke på det valget, selv om jeg vet mange historikere er uenige med meg.

En annen oppgave var å gjenskape borderendene på nr. 25A og 27A. De forsvant jo da huset ble platekledd. Min byggmester, en utrolig dyktig mann, gikk da nedover Strømsveien og tegnet av borderanden på et hus der. Gikk så inn i bakgården og skar ut nye profiler på saga.

Da hadde jeg mye ferdig, og det begynte å komme inn husleie også. Og det kunne trenge, jeg var steika blakk i de 15 årene dette pågikk.

Til slutt rev vi bølgeblikkskuret mellom bilverkstedet og det gamle snekkerverkstedet i 27B. Der bygget vi to leiligheter i teglsten av samme type som bilverkstedet var oppført i. Bilverkstedet ble til en stor leilighet, og til slutt fikk jeg godkjent å bygge en leilighet på loftet over bilverkstedet også. Byantikvaren protesterte, delvis med en bakgrunn at «det var blitt så fint på eiendommen». Hva gir du meg for den? Men Bystyret overkjørte Antikvaren, og for 6 år siden var jeg endelig ferdig. Kronen på verket mener jeg er en original gasslykt på tunet av samme type jeg har sett på bilder fra gamle Vålerenga.

Dette har vært mye slit, men også mye moro. En haug med byggesaker tar på en stakkars legmann, men jeg fikk god kontakt med Byantikvaren som skjønte at jeg ville skape en

tidsriktig eiendom, og ikke bare tjene raske penger.

Familiære problemer gjorde at jeg måtte selge to av de fire husene for noen år siden, men jeg har fortsatt 25B og 27B. Men det er ikke så moro å drive dette lenger når man har to naboer med en rekke fellesfunksjoner. Jeg har dog sikret meg en tilleggspensjon, lært mye og er litt stolt over det jeg har gjort på Vålerenga. Må innrømme at jeg er Lynpatriot, men likevel veldig glad i Vålerenga. Dere bor i en veldig spennende bydel full av hyggelige mennesker.

Når jeg ikke bor der selv, skyldes det min plasskrevende bilhobby. Planen var å flytte leketøyet inn i verkstedet til Nipe, men det regnestykket gikk ikke opp. Jeg har vært medlem i Historielaget i snart 20 år, og er meget imponert over måten de skaper entusiasme for bydelen og dens historie.

Send gjerne tilleggsopplysninger og kommentarer til det jeg har skrevet om her på nevnte e-postadresse. Og så har jeg en del utstyr fra Tæruds vognfabrik jeg gjerne vil gi bort. Blant annet en stor trebjelke.

Vognskilt fra Tærud etablert i 1889.

Da jernbanen kom til Norge

Medlemsmøte i historielaget 4. februar

av Håkon O. H. Engh / Foto: Bjørn Granlund

Denne gangen åpna vi dørene og starta salget av vafler og kaffe allerede kl. 18.30. Selve møtet begynte som vanlig kl. 19.00 med at Even Haugseth ønska velkommen til et gledelig antall frammøtte. Hvis det ikke satt hundre tilhørere i salen, så var det iallfall ikke mange om å gjøre! Litt forsinka ønska Even alle et godt nytt år og orienterte litt om kommende begivenheter. Neste medlemsmøte blir 21. april, men programmet er ennå ikke fastsatt. Vi håper at medlemmene vil fortsette å skjemme oss bort med gode besøks-tall. Vi håper også at flere enn det vanlige dusinet vil se viktigheten av å komme til årsmøtet tirsdag 10. mars. Even benytta anledningen til å etterlyse en kompetent person som var villig til å stille til valg som kasserer.

Det ble en interessant togtur med Leif Gjerland denne februartkvelden.

Så slapp kveldens kåsør til. Oslo-kjenner **Leif Gjerland** har vært hos oss flere ganger før og høstet stor applaus for sine spennende foredragsemner og sin kvikke og humoristiske formidling. Vi følte oss litt stolte, da han kalte oss et av de to mest oppegående historielagene i hele Oslo. Det andre er Historielaget Grefsen – Kjelsås – Nydalen. Han har antakelig besøkt de fleste av lagene i byen og bør vite hva han snakker om. Denne gangen gjaldt besøket hos oss jernbanens ankomst til Norge, med hovedvekt på Christiania/Kristiania/

Oslo. Kåseriet omhandla derfor ikke hverken Bergensbanen, Dovrebanen til Trondheim, Nordlandsbanen til Bodø eller de diverse øvrige baner som er, eller har vært, i drift. Som f.eks. Valdresbanen.

Gjerland bekrefta først Evens ord om at det i gamle dager ble ansett som fint å være ansatt ved jernbanen. Jernbanefolk så seg sjøl som litt «finere» enn andre. Det gjaldt også de av dem som bodde på Vålerenga. Ifølge Gjerland er det to krefter som utøver sterkere makt på Vålerenga enn Vår Herre. Tradisjonelt har det vært jernbanen. I nyere tid har også OBOS kommet til.

På 1800-tallet var det stor transport av tømmer fra Mjøstraktene til Christiania, hvor tømmeret ble skipet ut til andre deler av Europa. Denne eksporten hadde foregått i hundrevis av år, men den tradisjonelle hestetransporten var både tidkrevende og lite rasjonell.

I 1814 bygget engelskmannen George Stephenson verdens første vellykkete og praktisk anvendelige lokomotiv, og snart ble de første jernbanestrekningene i England åpna. Dette ga ideen om å erstatte hest med tog

for tømmertransporten til Christiania. Prosjektet som ble vedtatt i et kveldsmøte i Stortinget 16. mars 1851, fikk navnet AS Norsk Hovedjernbane. Det sto også engelske interesser bak, og de eide halvparten av aksjene i selskapet. Den andre halvdelens var delt mellom den norske stat, Christiania kommune og andre berørte kommuner. Det første spataket ble gjort av Stattholderen med en spade av sølv under stor festivitas, og allerede i august 1851 var arbeidene i full sving. Prosjektleder var George Stephensons sønn, Robert. I anleggsperioden bodde han i Saxegården i Gamlebyen. På det meste var 1500 mann i sving. Arbeidsdagen var på 12 timer, og daglønna 1 krone. Det sterke engelske innslaget i hele prosjektet var nok årsaken til at den nye jernbanen på folkemunne ble kalt «ræjlveien».

Norges jernbanehistorie begynte i middelalderbyen Oslo. Da linja ble lagt, brøyt man seg gjennom restene av den gamle byen som Christian 4. beordret nedgravd etter bybrannen i 1624. De farlige svenskene skulle ikke få noen nytte av den neste gang de fant på å angripe oss. På arkeologisk hold klarte man bokstavelig talt å grine seg til å få lov til å sikre noe av restene, før jernbanen tok det. Det første prøvetoget gikk i juli 1853, og i 1854 ble **Hovedbanen**, som den fortsatt heter, åpna mellom Christiania og Eidsvoll med stor pomp og prakt. Undertegnede er sikkert ikke den eneste som husker hundreårsjubileet i 1954, da det hundre år gamle lokomotivet «Caroline» gikk i skytteltrafikk over rådhusplassen. I følge Google brukes Caroline i dag til museumstog og er verdens tredje eldste lokomotiv i drift. Den opprinnelige stasjonsbygningen i Christiania finnes ennå.

Bakkene fra byen og opp til Bryn er fremdeles en av landets bratteste jernbanestrekninger. Det var den eneste grunnen til at det ble liggende en stasjon akkurat på **Bryn**. Det fantes nemlig ingen trafikkmessige

forhold som tilsa at det burde være noen stasjon der på toppen av bakkene. Til å begynne med var det også bare togene mot Christiania som stoppa der, og det ble gjort utelukkende for å sette bremsen på vognene før Brynsbakkene. Avhengig av antall vogner og samla last måtte det noen ganger opptil fem lokomotiver til for å mestre bakkene. Fra 1856 stoppa togene i begge retninger, og fra 1858 ble det et betjent stoppested. Den første stasjonsbygningen ble reist. Det var en beskjeden trebygning i sveitserstil. Allerede i 1884 ble huset revet og en ny bygning reist. Den nåværende stasjonsbygningen kom i 1903 og er interessant fordi den ble produsert som et ferdighus av Strømmen Trævarefabrik. I dag fungerer Bryn stasjon som en vanlig ubemannet holdeplass. Under arbeidene med Romeriksporten i 1990-åra, ble Bryn brukt som et av innslagsstedene til tunnelen.

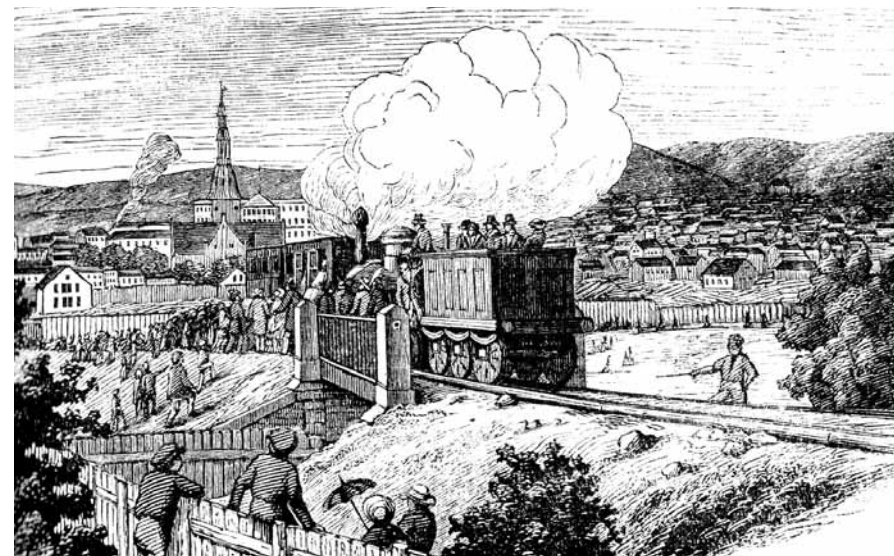
I 1867 kom den første utvidelsen av jernbanenettet, da **Smålandsbanen (Østfoldbanen)** ble anlagt. Den ble også bygget tvers gjennom den gamle middelalderbyen. Igjen måtte arkeologene grine seg til å få komme til før jernbanen raserte alt som lå i veien.

I 1872 ble **Drammenbanen** neste trinn. Igjen var det tømmertransport som var hovedgrunnen til bygginga. Vestbanestasjonen ble anlagt, og ved åpningen sa den første jernbanedirektøren Carl Andreas Phil, eller CAP som han ble kalt, at det aldri noensinne ville bli aktuelt å binde øst og vest sammen. Behov for en slik forbindelse kom etter hvert allikevel. En «foreløpig» løsning ble godslinja over Rådhusplassen og videre langs sjøkanten, delvis gjennom festningsfjellet. Tunnelene er der fremdeles. I de siste åra denne strekninga ble brukt, het det blant vittige hoder at Oslo og Disneyland var de eneste byer i verden hvor det gikk tog over den mest sentrale plassen. Så kom endelig tunnelen under byen.

Nordbanen (Gjøvikbanen) ble åpna i 1902, og gikk opprinnelig fra Grefsen. Skjæringa mellom Etterstad og Vålerenga kom seinere. Den første linja ble planlagt og anlagt på tampen av unionstida, da den norske selvstendighetstrangen blomstra som aldri før. Det var faktisk fare for at

det igjen kunne bli krig mot Sverige. Den nye banestrekninga ble derfor anlagt delvis med tanke på et mulig behov for rask forflytting av soldater. Stasjonsbygningen ved Grefsen står ennå som et eksempel på at landets beste arkitekter ble brukt til å tegne stasjonene i pionertida. Banen fulgte bygrensa ved Vålerenga, og av kostnadmessige årsaker ble den lagt på utsida. Det var billigere å bygge der. I de første planene om å binde øst og vest sammen var Grefsen tenkt å være knutepunktet. Jernbanen båndla store områder med tanke på dette, men som vi vet ble det ikke slik. Voldsløkka ligger igjen som et minne om disse områdene.

Det foreløpig siste tilskuddet til jernbanenettet var **Flytoget**, som kom til åpninga av den nye hovedflyplassen på Gardermoen. Nytt dob-

Det må ha vært en spennende opplevelse for de som var tilstede da dette toget første gang kom tøffende forbi Vålerenga 1. september 1854.

beltspor ble lagt langs Hovedbanen, men anleggsarbeidene skapte mange problemer. Flere hus over tunnelen fikk setningsskader. I undertegnede daværende nabolag på Trasop satt et ektepar i stua og så på TV, da et av dynamittskuddene gikk av. I samme øyeblikk så og hørte de at taket over dem revna diagonalt. Naturen fikk også sitt. Turgåere i Østmarka observerte at Puttjern ble mindre og mindre og tilslutt var helt tørrlagt. Som alt annet på planeten vår påvirkes vann av tyngdekrafta og benytter alle muligheter til å komme seg nedover. Og det finner alltid den letteste veien. Sprengningsarbeidene hadde skapt tallrike sprekker i fjellet, og

vannet rant ned i tunnelen. Omfattende tetningsarbeider måtte til, før tjernet omsider kom til live igjen og tunnelen var tørr. I vårt nære nabolag på Vålerenga måtte Hylla lide, og nå krever jernbanen enda mer. Store planer om utvidelse krever at den må forsyne seg godt. Mer jord skal be- slaglegges og flere bevaringsverdige hus må bort. Men denne gangen er folket beredt til kamp, og Vålerengafolk har vært ute ei vinternatt før for å slåss for bydelen sin. Vi vet hvordan det gikk, så det siste ordet om Hylla er nok ikke sagt.

Gjerland avslutta med å fortelle om framtidsprosjektene i det gamle Oslo. Planene er mangslungne og spennende. Det skal bli en mer sammenhengende middelalderby og mer «liv i ruinene». Bl.a. skal kopier av gamle hus og kaier reises. Den som lever får se.

Bilde utlånt av Vålerenga skole.

Vålerenga skole klasse 3d/g 1955/56

Er det noen som kan hjelpe oss med navnene på disse småkarene som hadde fru Jakobsen til lærerinne? Kanskje noen av dem er medlemmer i historielaget nå?

Send oss svar på epost@valerenga.org - takk!

Takk for Grasrotandel!

Styret vil igjen få takke våre trofaste støttespillere for Grasrotandelen. I 2019 ble det igjen ny rekord.

For de som ikke vet hva dette er, så gjelder det de som prøver lykken på de fleste av Norsk Tippings spill. Der kan en si fra at en uten å måtte betale noe ekstra, vil gi sin støtte til lag og foreninger som er registrert i frivillighetsregisteret i Brønnøysund. Historielaget vårt er altså et av disse.

Takket være et betydelig beløp i fjor, gikk vi på årsmøtet inn for at kontingenten blir uforandret også neste år.

Hvis du ikke er av de 99 som nå støtter oss på denne måten, så kan du neste gang du spiller merke av dette på Norsk Tippings nettside eller vise strekkoden på bakerste side i bladet til kommisjonæren.

MEDLEMSMØTE 21. APRIL
kl. 19:00 i Vålerenga kirkes menighetssal

Fattig og rik på Vålerenga

Karin E. Arnesen f. 1945 er oppvokst og bor i Oslo. Hun har jobbet i reiselivet og er nå pensjonist. Slektsgransking og historie har blitt hennes største hobbyer. Hennes far var Vålerenggutt. Farfaren flyttet på kryss og tvers i Kristiania/Oslo og døde på Vålerenga i 1939. Flere av stedene hvor han og familien bodde, står der den dag i dag. Tilfeldighetene gjorde at hun har en venninne som er etterkommer av overrettssakfører Salomonsen som bodde på Vålerengen hovedgård de siste tiårene av 1800-tallet. Det var han som festet bort eller solgte tomtene på størstedelen av Vålerenga. Salomonsens familie hadde et mer herskabelig liv enn de fleste andre her oppe. De levde et stenkast fra hverandre, men kjente vel knapt hverandres liv. Karin

har fått tilgang til en del ting fra familien Salomonsen og har laget seg et bilde hvordan de forskjellige levde på slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet. Bli med og opplev Vålerenga for over 100 år siden.

Kaffe og vafler kan kjøpes fra kl. 18.30. Trenger du parkering utenfor Vålerenga kirke, kom inn og få et parkeringsbevis.

Hvis situasjonen i forbindelse med korona-pandemien ikke tillater at møtet ikke kan gjennomføres 21. april, flyttes møtet til tirsdag 15. september. Ta evt. kontakt med styret.

Karin Arnesen

Oslo byarkiv/ Byarkitekten

Vålerenga historielag ønsker sine medlemmer og medfølgende velkomne til

BYDELSVANDRING med Johnny Vaaga

Tirsdag 9. juni kl. 18.00

Frammøte: Galgeberg (krysset St. Halvards gate/Enebakkveien)

Johnny er født og oppvokst på Vålerenga og bor fortsatt her. Han har alltid hatt en stor interesse for trikken i byen vår og har også jobbet ved Sporveien i mange år. Det han ikke vet om dette emnet, er nesten ikke verdt å vite. Noen husker kanskje at han var formann i Vålerenga vel på 1970-tallet.

Trikken på Vålerenga rakk så vidt å bli pensjonist. Den gikk fra 1900 til 1968.

Denne lyse forsommerkvalden vil Johnny ta oss med på en vandring langs den første trikketrasseen gjennom Vålerenga fra St. Halvards gate, Enebakkveien, Vålerenggata til Etterstadgata. Vi vil også kikke på stedet hvor en av de største trikkeulykkene fant sted og besøke stedet hvor vi hadde trikkehall. Hvis vi skulle gjette, vil turen ta rundt halvannen time.

I disse korona-tider er det umulig å vite om vi igjen kan samle så mange mennesker. Hvis dere er usikre på dette når tiden nærmer seg, ta kontakt med en i styret vårt, se baksiden av bladet.

Vi håper å se dere og satser på brukbart vær.

Arbeidsbevegelsens arkiv

Gratulerer med dagen!

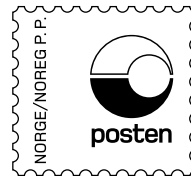
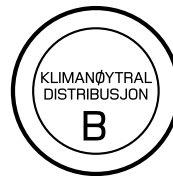

Vålerenga historielags leder, Even Haugseth, fylte 60 år 1. april. Ingen spøk!

Styret gratulerer!

Avsender/Retur:

VÅLERENGA HISTORIELAG
Hedmarksgata 2
0658 Oslo

MER GAMMELT ENN NYTT

Årgang 23 - nr. 1/2020
ISSN 1890-9094

Informasjonsblad for
VÅLERENGA HISTORIELAG

epost@valerenga.org

Bankkonto: 0530 04 78222

Leder

Even Haugseth

Nestleder

Jarle Teigøy

Kasserer

Sekretær

Håkon Olav Harald Engh

Styremedlem

Bjørn Granlund

Varamedlemmer

Gro Shakesby
Reiner Schaufler
Petter Opperd

Kalendergruppe

Haide Østreng

Fotogruppe

Fotografering, innsamling og
digitalisering av bilder:

Bjørn Granlund
901 80 290
foto@valerenga.org

Idrettsgruppe

Om bydelens idrettsmiljø
Bjørn Arild Gjerdalen
909 19 250
b.gjerdalen@gmail.com

Fotoutstillingsgruppe og redaksjon medlemsavisa

Even Haugseth
938 01 902
leder@valerenga.org

Layout og sats:

Reiner Schaufler

Korrekturleser:

Kate Norderhaug Wohlstedt

Salgstorget

Bestilling: foto@valerenga.org eller tlf. 901 80 290

Historielagets kalender 2020
Kr. 100,- + porto

Gatelangs på Vålerenga
Kr. 390,- + porto

Historielagets
Kopp 100,-
Caps 100,-
Skjorte 180,-

Tegneseriebok
Kr. 289,- + porto

VIF jubileums-CD
Kr. 199,- + porto

Vålerenga historielag på nett:

valerenga.org
www.facebook.com/valerenga.historielag

Så enkelt er det å støtte Vålerenga historielag

Er du kunde hos Norsk Tipping
og tipper eller spiller Lotto, Joker
eller andre spill. Registrer denne
strekken og tallrekka under
neste gang, så støtter du indi-
rekte Vålerenga Historielag. Din
innsats og premie blir uforandret.
Takk for støtten!

32774890364462